

πῶς τὸ Πᾶν ἔγινε μόνον καὶ μόνον γιὰ τοὺς ὀρθόδοξους . . . πῶς οἱ ὀρθόδοξοι μόνον εἶναι ἄνθρωποι, καὶ οἱ ἄλλοι ὅλοι σκυλιὰ . . . καὶ πῶς, ἂν ἐλείπαν' ἐκεῖνοι, ὁ Θεὸς δὲν ἤθελ' ἔχει πουλιὸ παρτίδο στὸν Κόσμον! . . .

Ὁ Θεὸς, γιὰ τοὺς χυδαίους, δὲν εἶναι παρὰ ὁ Μέγιστος Κομματάρχης!

Διὰ χυδαίους ἐννοοῦμεν ὅχι ἐκείνους ὅπου δὲν εἶναι ἄρχοντες, ἀλλὰ ἐκείνους ὅπου δὲν ἔχουν ὀρθὸ λογικόν.

— **Η ΑΛΗΘΕΙΑ.** Ἡ ἀλήθεια δὲν τρομάζει παρὰ τοὺς Γαλιίτους, τοὺς ὁποίους βάνει σὲ κύνδινο. Ἐξεναντίας, ὁ τίμιος ἄνθρωπος τρέχει εὐθύς νὰ ἰδῇ ἂν τῷ ὄντι ἦναι ἀλήθεια ἐκεῖ ποῦ τὴ λένε, γιὰ νὰν τὴ δεχθῇ μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης.

Μὰ ὡς κ' ἐκεῖνοι ποῦ εἰλικρινὰ ζητοῦν τὴν ἀλήθεια, ὑπόκεινται κ' ἐκεῖνοι σὲ ὀπτικές ἀπάτες.

Ἡ σύνταξη τῆς Ἀλήθειας φαίνεται νὰ ἔχη δύο σκοποὺς, 1.ον νὰ κηρύξῃ κατὰ τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Ἐφτάννησο. 2.ον ν' ἀρματώσῃ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τῶν βαρβάρων. Τὸ ἀρμάτομα κατὰ τῶν βαρβάρων βαστᾷ πολὺ ἄνισα μοιρασμένες τὲς γνώμες εἰς τὴν Ἐφτάννησο· ἐπειδὴ, θέλ' εἶναι ἴσως χίλιοι μόνον ὅπου τὸ θεωροῦνε σὰ μία ζουρλαμάδα, κ' ἑκατὸν-επενήντα-ενιὰ χιλιάδες ὅπου τὸ θέλουνε σὰν τὸ ἄνθος τῆς φρονημάδας. Ἄν ἡ φρονημάδα ἐμετριοῦντε μὲ πεντίνια, ὁ Συντάχτης τῆς Ἀλήθειας ἤθελ' ἔχει φρεσς!... Τὸ νὰ κηρύξῃ δὲ ἀφ' ἧς ἐναντίον εἰς τὴν Δημοκρατίαν, μὰ τὸ Ναὶ μᾶς φαίνεται κόπος χαμένος. Ἐδὰ κανεὶς ποτὲ εἶπε τὸ ἐνάντιο; ! Ὁ Λομπάρδος, ὁ Λισγαράς, ὁ Παδοβάς, ὁ Βερίκιος, καὶ ἄλλοι παρόμοιοι δημοκόποι, κατηγοροῦν' κ' αὐτοὶ τὴν Δημοκρατίαν! . . . Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἂν ἦναι καλὴ ἢ κακὴ ἡ Δημοκρατία, ἀλλὰ, ποῖοι εἶναι οἱ Δημοκόποι.

Ὁ Συντάχτης τῆς Ἀλήθειας, ἂν θέλῃ νὰ ὠφελήσῃ, πρέπει ν' ἀρχίσῃ νὰ ἐγάνῃ μπαριμπούτες, κ' ὅχι νὰ καθέσται νὰ μᾶς λήγῃ πῶς εἶναι κακοὶ οἱ μασκαράδες.

ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΥΜΕ, ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΝΤΕΣ ΜΑΤΑΠΛΑΘΟΥΜΕ,
Κ Α Π Ο Υ Θ Ε.

Θρησκευτική Δεισιδαιμονία, καὶ Ἐπιστημονική Δεισιδαιμονία.

Τόσο στήν Ἐπιστήμη σάν καὶ στὴ Θρησκεία ἡ Δεισιδαιμονία
βρίσκει νὰ βοσκίσῃ ὅλο τὸ ἴδιο. Τόσο στὴ μία σάν καὶ στὴν ἄλλη
ἡ οὐσίατῃς εἶναι μία, καὶ τ' ἀποτελέσματάτῃς τὰ ἴδια.

Εἰς τὰ θρησκευτικὰ, ἡ δεισιδαιμονία συνίσταται εἰς τὸ νὰ πέρ-
νη κανεῖς γιὰ θρησκεία ἐκεῖνο ποῦ δὲν εἶναι διόλου θρησκεία. Εἰς
τὰ ἐπιστημονικὰ, ἡ δεισιδαιμονία συνίσταται εἰς τὸ νὰ πέρνη
κανεῖς γιὰ ἐπιστήμη ἐκεῖνο ποῦ δὲν εἶναι διόλου ἐπιστήμη. Εἰς
τὴν πρώτην περίεσσην ἡ δεισιδαιμονία μᾶς δίδει ψευθοθρησκείαν,
εἰς τὴ δεύτερη ψευτοεπιστήμην.

Ψευθοθρησκεία καὶ Ψευτοεπιστήμη ἔχουνε συντροφιά, καὶ πάν-
ῳς ἐπὶ τὸ πλῆστον μαζὺ ἐνωμένες, καὶ ὅ,τι πάθ' ἡ μία παθένει
κ' ἡ ἄλλη· ἐπειδὴ, ἡ Θρησκεία καὶ ἡ Ἐπιστήμη, θυγατέρες διδυ-
μες τοῦ πνεύματος, ἐλαττώνονται ἢ καθαρίζονται ἀντάμα.

Ὁ ἀφρικανὸς τρέμει ἐμπρὸς | Ὁ Νεύθων κλίνει τὴν κεφα-
εἰς τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου ἐκεῖ | λήντου εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ὄντος
νοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ὑποθέτει μίαν | τῶν ὄντων.
θεότητα!

Ὅποια διαφορὰ μεταξὺ σὲ τοῦτες τὲς δύο θρησκευτικὰς ἰδέες!

Ὁ ἀφρικανὸς βλέπει στὴν ἑκ- | Ὁ Νεύθων βλέπει στὴν ἑκλει-
λειψή τοῦ Ἡλίου ἕναν Ὁφῆ ποῦ | ψή τοῦ Ἡλίου τὸ σκέπασμα ἐνός
τρώει τὸν καυμένον τὸν Ἡλιο! | οὐρανόου φωτινοῦ σώματος, ἀπὸ
ἄλλο οὐράνιο σκοτινὸ σῶμα.

Ὅποια διαφορὰ μεταξὺ σὲ τοῦτες τὲς δύο ἐπιστημονικὰς ἰδέες!
Ἀλλ' ἡ μεγάλη διαφορὰ τῶν ἰδεῶν τούτων γένετα
παισιωχότερη στα πρᾶγματικούς ἀποτελέσματάς τας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΗΜΑ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

<p>Ὁ ἄγριος ἀρπάζει τὸ βρέφος ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας του, καὶ τὸ σφάζει στὰ πόδια τοῦ εἰδολούτου· νομίζοντας νὰ ὑπη-ρετῇ ἔτσι τὴν Θεότητα !</p>	<p>Ὁ φιλόσοφος προσκυνᾷ τὸν Θεὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ τὸν ὑπηρετεῖ ἐχτελόντας τὲς ἠθικέστου παραγγελίας.</p>
--	--

Ἴδοῦ καὶ λίγα ἑκάμας παραδείγματα,

<p>Στὴ Ζάκυθο, ὅταν μία κοιλο-πονιά κ' ἄργῃ, τῆς φέρνουνε κυθὸ συνηθᾶ νὰ κράζῃ τὸ χειμῖαν εἰκόνα τῆς Παναγίας ἀπὸ ροῦργου, σὲ τέτοιες περιστάσεις· τὲς πουλιὸ θαυματουργές τῆς χώρας. Ἀν τούτῃ δὲν κάμῃ τὸ ἀποτέλεσμα, φέρνουνε συχέρι μὴν ἄλλῃ, καὶ πάλι μὴν ἄλλῃ, ἕως ὅτου νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ γυναῖκα ! . (1)</p>	<p>Ἡ τάξις ἡ νοήμων στὴ Ζά-πονιά κ' ἄργῃ, τῆς φέρνουνε κυθὸ συνηθᾶ νὰ κράζῃ τὸ χειμῖαν εἰκόνα τῆς Παναγίας ἀπὸ ροῦργου, σὲ τέτοιες περιστάσεις· τὲς πουλιὸ θαυματουργές τῆς χώρας. Ἀν τούτῃ δὲν κάμῃ τὸ ἀποτέλεσμα, φέρνουνε συχέρι μὴν ἄλλῃ, καὶ πάλι μὴν ἄλλῃ, ἕως ὅτου νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ γυναῖκα ! . (1)</p>
--	---

<p>Εἰς τὴν Κεφαλονιά τῶρα λί-γους χρόνους, μία γυναῖκα, τοῦ ὄχλου, ἔδωκε σημεῖα τρέλας. Ἡ γειτόνησες ἐμπήκαν εὐθύς, ἐκάμανε συμβούλιο, κ' εὐρήκανε πῶς ὁ ὄξ' - ἀπὸ - δὸ - κ' - ἀλάογου ἐμπήκε μέσ' στὸ κεφάλι της. Ἐπέσανε ἀκολούθως καὶ τῆς ἐγρο-θοκοπήσανε τὸ κεφάλι, γιὰ νὰ σκιαχτῇ ὁ Πειρασμὸς νὰ φύγῃ !</p>	<p>Ἡ τάξις ἡ νοήμων εἰς τὴν Κεφαλονιά, σὲ παρόμιες περι-στάσεις, κράζει τὸν ἱατρὸν ὁ ὁποῖος δὲν διορίζει διόλου γραθιὰς στὸ κεφάλι.</p>
--	---

Ποῖος δὲ βλέπει τὴ διαφορὰ μεταξὺ στὲς δύο τοῦτες ἐπιστη-μονικὲς διαγογές ;

(1) Σὲ μὴν περίστασι δύσκολης γέννας, ἡ γυναῖκα ἔφθασε νάχῃ ἑπτὰ εἰκῶνες ἐμπρόστης· καὶ ἐπειδὴ μὴτ' ἔτσι δὲν ἐγέννα, α ὡ Παναγίε μου, λείε, τόσες εἴστενε, καὶ γὰρ ἀπὸ τὸν Θεόν ; . . 2

Οἱ παπάδες τοῦ Ἁγίου Διο-
νυσίου στὴ Ζάκυθο ἔχουνε στὸν
κύπο τοῦ Ἁγίου ἓνα χορτάρι τὸ
ὁποῖο, ἔξορισμένο ἀπὸ αὐτοὺς σ'
ἐκείνους τοὺς τρόπους ὁποῦ αὐ-
τοὶ γνωρίζουνε, καὶ παρμένο ἀπὸ
μία γυναῖκα σ' ἐκείνους τοὺς
τρόπους ὁποῦ αὐτοὶ διορίζουνε, ἡ
γυναῖκα ἐκείνη κάνει παιδί σερ-
νικό ! . . .

Οἱ παπάδες οἱ νοήμονες καὶ
τίμιοι στὴ Ζάκυθο ἀγαναχτοῦνε
βλέποντες τὴ θρησκεία καταν-
τημένη νὰ μπαίνει σὲ χορτάρια
γιὰ νὰ κἀνὴ τὲς γυναῖκες νὰ
κάνουνε παιδιά σερνικά. (1)

Ἐμεῖς εἰς τὴν Κεφαλονιά, ἔ-
χουμε ἓναν ἱερέα ποῦ, κάθε τό-
σο, μαζώνει τὸν ὄχλο στὲς ἐκ-
κλησιῆς, καὶ τότε θέλγει μὲ δαι-
μονοπάσματα καὶ δαιμονοβγάλ-
ματα.

Ἐνας ἱερέας πουλιὸ ἐξευγενισ-
μένος, πουλιὸ νοήμων, καὶ πε-
ρισσότερο διδαγμένος τὴ θρησκεί-
ατου, ἤθελε μαζώνει κάθε τόσο
τὸν ὄχλο στὲς ἐκκλησιῆς, γιὰ
νὰν τοῦ ἔηγά τὸ Εὐαγγέλιον,
καὶ νὰν τὸν προτρέπη στὴν ἀ-
ρετήν.

Ποῖος δὲ βλέπει τὴ διαφορὰ μεταξὺ στὲς δύο τοῦτες θρησκευ-
τικὲς διαγωγές ;

Ὁ παραλληλισμὸς τοῦτος προσφέρει δύο τύπους, τὸν πλέα χα-
μερπὴ καὶ τὸν πλέα ὑψηλὸν τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Ἀλλὰ ἡ δυπλὴ τούτῃ δεισιδαιμονία δὲν ἔχει πάντοτε χαρά-
χτηρας τόσο χοντροειδεῖς καὶ εἶναι μάλιστα ἐπιδεχτικὲς ἐνὸς εἰ-

(1) Ὅταν ἀκόμη στὴ Ζάκυθο, ἓνας ἀξιώσιμος, ἀλλὰ εὐπιστος,
Κύριος ἐκεῖθε, ὁμιλόντας γιὰ τὸ χορτάρι ἐκεῖνο, ἐπρόσθετε.

Αἶ ! μά ! ὡς x' ἐκεῖνο τώρα πάει λιγοστεύοντας στὸν κύπο τοῦ
Ἁγίου ! . . .

Καλὸ σημάδι, μπάρμπα, τ' ἀποκριθῆκαμ' ἐμεῖς.

Γιατί !

Γιατί τὸ χορτάρι ἐκεῖνο δὲ φυτρώνει παρ' οἷς τὸν κύπο, ἔπειτα
καὶ μεγάλη ἀνοσία· κι' ὄντες πᾶν λιγοστεύοντας, θὰ τὴν τὴν
ἀνοσία διασκεδάζεται.

δους ἐξευγενίσεως καὶ τελειοποιήσεως. Τοῦτες ἀκολουθοῦνε, κατὰ τὸν τρόποτους, τὴν προόδον τῆς ἀληθινῆς θρησκείας καὶ τῆς ἀληθινῆς ἐπιστήμης, τῶν ὁποίων μιμοῦνται τὴ γλώσσα, τὰ σχήματα, τὰ βήματα, καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὅλον· καὶ ἀπάνου στὲς ὁποῖες εἶναι πιασμένες σὰ δύο παράσιτες παρασαρκίδες.

Σήμερα ὅμως ἡ ἀληθινὴ Ἐπιστήμη καὶ ἡ ἀληθινὴ Θρησκεία καυχόνται νὰ ἐλευθερωθῇκαν' ἐξολοκλήρου ἀπὸ τῆ δεισιδαιμονίας τοὺς κάθε μία. Ἀμφίβολον ἂν ἦναι ἀληθινὸν, βέβαιον ὅμως ὅτι εἶν' ἐπιθυμητό.

Η ΕΧΘΕΣΗ ΣΤΟΥΣ ΚΟΡΦΟΥΣ.

Δὲν ἤθελε μᾶς γνοιᾶση νὰ 'μιλήσωμε γιὰ τὴν Ἐχθεση, ἂν δὲν ἤθελε ἰδοῦμε τοὺς Ἀγύρτας νὰν τὴ διαβάλουμε.

« Τὴν ἔχθεση τὴν χάνουν' οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ ἀγγλόφρονες, γιὰ » νὰ δείξουνε τὰς προόδους ὅπου ἐκάμαμε ἀπουκάτου στὴν Προ- » ρασία. Λοιπὸν, ἐμεῖς, μωρὲς-παιδιὰ, νὰ μὴ σείλωμε τίποτα! »

Ἡ διαβολὴ τούτη, ποῦ δὲ γένεται μὲ τὸ κοντίλι ἀλλὰ μὲ τὸ φυσοῦνι, εἶναι ἀνόητη. Ἀνόητη, ἐπεὶδὴ θέτει ὅτι τὰς προόδους ὅπου ἐκάμαμε τώρα πενήντα χρόνους τὰς ἐκάμαμε χάριν τῆς Προστασίας! Ἀνόητη, ἐπεὶδὴ νομίζει ὅτι μᾶς συμφέρει, γιὰ νὰ κατηγορήσωμε, τὴν Προστασία, νὰ φανοῦμε ἀνίκανοι! Ἄν ἐμεῖς ἐπροοδέψαμε, ἐπροοδέψαμε ἐπεὶδὴ ὁ 19.ος αἰῶνας εἶναι ὁ αἰῶνας τῆς προόδου, καὶ ὅχι γι' ἄλλο· ἂν ἐμεῖς ἀκροασθοῦμε τοὺς ἀγύρ- » τας, θέλει κάμουμε κ' ἐμεῖς σὰν ἐκείνονε ποῦ, γιὰ σκάση τῇ γυναικίτου ἐκατακόπηκε!

Ἡ Ἐχθεση ποῦ, κατὰ τοὺς ἀγύρτας, σκοπὸν ἔχει νὰ τιμήσῃ τοὺς Ἄγγλους· κατὰ τοὺς Ἄγγλους, σκοπὸν ἔχει νὰ ἐμφυχόσῃ τὴν Ἰόνιον βιομηχανίαν· πραγματικῶς, δὲν ἔχει κανένα σκοπὸν. Ἡ Ἐχθεσίμας δὲ γένεται πάρι κατὰ μίμησιν. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζῶον μιμητικό. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

α Θεάτρον ὁ Κέφαλος. Απόψε τὰς 8 $\frac{1}{2}$ κτλ. » Τ' ὄνομα τοῦ Θεάτρου εἶναι βέβαια περιττό, μὰ ἔτσι κάνουνε καὶ στὴ Φλωρεντία (ὅπου εἶναι δέκα θέατρα). Εἰς τὸ Σχολεῖο τοῦ Πετρίτση ἐχρηρίζοντ' ἓνας διδάσκαλος τῆς λατινικῆς. Οἱ ἐπίτροποι δὲν ἐβλέπαν' κανένα, καὶ ὁμῶς ἀνοίξανε διαγωνισμό!... μὰ ἔτσι κάνουν' καὶ στὴν Εὐρώπῃ (ὅπου εἶναι ντρίμωξη ἀπὸ διδασκάλους). « Ἰόνιος ἔχθεσις! » ἴσως νὰ μὴν ἔχωμε τίποτε νὰ ἐχθέσωμε· μὰ ἔτσι γένεται καὶ στὸν ἄλλον κόσμον, ὅπου τ' ἀριστουρήματα τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν εἶναι ἤδη συσσωρευμένα καὶ θέλουνε νὰ δειχθοῦνε.

Τέτοια εἶναι, κατὰ τὸ Λύχνο, ἡ γένεσις τῆς ἔχθεσις. Μίμνηση. Εἶναι τὰ παιδάκια ποὺ μὲ βίσαλα κάνουν' καλὶζία. Ὅχι ἄλλο. Ἡθελε κάμουνε γνωστικά νὰ μὴν ἤθελε τήνε κάμουνε· μὰ ἤθελε κάμουμε ἀνόητα τώρα ἐμεῖς, ἂν, γιὰ σκάσητους, ἤθελαμε νὰ φανοῦμε ἀκόμη πουλιὸ ἀδύνατοι ἀπ' ὅ,τι εἴμαστε.

Ἐμεῖς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον ἐπροοδέψαμε καὶ ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς. Ἠθικῶς! Δὲν ἐννοοῦμε μήγαρις ὅπως εἴμαστε σήμερα ἠθικότεροι ἀπ' ὅ,τι μιὰ φορὰ εἴμαστε· ἂν ἐλέγαμε τοῦτο, ἀναποδογυρίζαμε ἴσως τὰ πράγματα· ἀλλ' ἐννοοῦμεν ὅτι σήμερα εἴμαστε πλέα νοήμωνες. καὶ τοῦτο εἶναι ἀναντίρρητον. Τὴ νόσήμας, ἀληθινὰ, τὴν ἐδιευθύνσαμε πρὸς τὸ κακόν, ἀλλὰ κ' ἔτσι, ἡ νόσησις δὲν παύει νὰ ἦναι νόσησις. Ἡ ἐφεύρεσις ἡ ἴδια τοῦ ῥιζοσπαστισμοῦ γιὰ νὰ γελοῦμε τὸν ὄχλο, δείχνει ἀνάπτυξιν πνεύματος εἰς τὸν ὄχλο, γιὰ τὴν ὁποίαν ἐχρησάσθησαν λαοπλανικὰ σύνεργα ἀνότερης τάξεως. Ἰλικῶς ἀκόμη ἐπροοδέψαμε· τὰ πλούτημας ἐρίνανε ἀσυγκρίτως μεγαλότερα· καὶ, ἂν στανικῶς τοῦ πολυπλάσιου πλούτουμας εἴμαστε πάντα φτωχοί, καὶ ἴσως φτωχότεροι ἀπὸ πρῶτα, αἰτία εἶναι ποὺ ἡ χρεῖσιςμας ἐπολυπλασιασθήκα' κ' ἐκεῖνες ἀκόμη περισσότερο ἀπὸ τὰ πλούτη· οὔτε ποὺ εἶναι χρεῖα νὰ σημειώσωμε ἡ αὐξήσις τῶν χρεῶν δείχνει ἀνάπτυξιν πνεύματος ἀνθρώπων· βάρβαροι ἔχοντες πολὰ λίγας χρεῖς, οἱ ἄγριοι ἔχοντες ἀπολύτως

τερες, καὶ τὰ χτήνη διόλου· ὁ μόνος ἐξευγενισμένος ἄνθρωπος ἔχει τὲς ἄπειρες χρεῖες.

Ἡ τέχνης καὶ τὰ χειρουργήματάμας δὲν γνωρίζονται πλέον. Ποιὸς μαραγγὸς δὲ θυμᾶται χωρὶς νὰ γελάσῃ ἐκεῖνο ποῦ ἡ μαραγγοσύνη ἦταν' ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνους; Ποιὸς μπαλοματάρηςμας τώρα ἤθελε νᾶν' ἐκεῖνο ποῦ ἦτανε ὁ καλῆτερος τσαγγάρηστους τότες; Ὁ ράφτης, ὁ φαῦρος, ὁ χτίστης, καὶ ὁλεσμας ἡ τέχνης ἐν γένει ἀναπλασθήκανε. Ἡ χωριατοποῦλεσμας μὲ κλονὲς χορταριῶνε κάνουνε στολίδια ἄξια νὰ φανοῦνε σὲ κάθε ἔχθεση. Ἡ γεωργίαμας δὲν εἷσαζε ἀληθινὰ νέα προϊόντα, ἀλλὰ ἐκαλλέργησε πολὲς ἄγριες γαῖες, καὶ ἐδιπλασίασεν ἀκολούθως τὴν ποσότητα τῶν προὔπαρχόντων καρπῶν μας. Τὸ ἐμπόριόμας κάνει βήματα γίγαντος. Εἰς τὴν Κεφαλονιά τὰ διακόσια μας μεγάλα καράβια γυρίζουν' τὸν κόσμον μαζόνοντας πλούτη καὶ ιδέες!... Ἡ κοινωνία ὅλη κινεῖται καὶ προοδεύει. (1)

Ἀναλόγως λοιπὸν μὲ τὴ μικρότητάμας, μὲ τὴν ἀπόστασήςμας ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, καὶ μὲ τὲς πολιτικέσμας περιπετίες, δὲν ἐμείναμε οὔτ' ἐμεῖς ὀπίσω, καὶ οἱ τεχνήτεςμας ἐμπορούσανε μὲ τιμὴ τους καθένας νὰ δώσῃ δείγματα τῆς προόδου τῆς τέχνης του. Τὸ νὰ φιλοτιμηθοῦμε νὰ φανοῦμε ἱκανοί, εἶναι βέβαια προκρινώτερον ἀπὸ τὸ νὰ φιλοτιμηθοῦμε νὰ φανοῦμε ἀνίκανοι.

(1) Ὁ μοναχὸς παπᾶς μένει στάσιμος, ἐκεῖ ποῦ τὸν ἄφησε ὁ περασμένος αἰῶνας, στὴν τύφλατου. Τοῦ τὸ θυμοῦμε καὶ τώρα γιὰ τὸ καλόμας καὶ γιὰ τὸ καλότου. « Ὅταν ἡ κοινωνία πηγένῃ » ἐμπρὸς, ὅποιος μένει στάσιμος, γλύγορα θὰ ἔρεθῇ χωρισμένος. »

Ὁ Ὑπεύθυνος Ἐγδότης **ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ « ΗΜΟΥΣΦΑ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ. »